

İYİLİK SADAKADIR

Eûzubillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdulillâhi Rabbi'l-âlemîn. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ves-Selâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, şefî'l-müznibîn, nebiyyi'r-rahmeti, şefî'l-ümmeti Muhammedini'l Mustafâ ve âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebiâhû bi-ihsânin ilâ yevmil-cezâ.

Emmâ bâ'd:

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân fe inne efdale'l-hadîsi kitabullah ve efdale'l-hedyi hedyu seyyidinâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem. Ve şerre'l-umûri muhdesâtuhâ ve külle muhdesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve külle dalâletin ve sâhibehâ fin-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُكَ

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِرشَادُكَ

الرَّجُلُ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُكَ
الْحَجَرَ وَالشَّوْكَةَ وَالْعُظْمَ عَنِ الطَّرِيقِ لَكَ صَدَقَةٌ.

Tebessümüke fî vechi ehîke leke sadakatün ve emruke bil-ma'rûfi ve nehyuke ani'l-münkeri sadakatün ve irşâdüke'r-racüle fî ardı'd-dalâle leke sadakatün ve imâtatüke'l-hâcere ve's-şevkete ve'l-azmi ani't-tarîki leke sadakatün. ¹

Sadaka Resûlullâh fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi, ihsanı ve ikramı dünya ve âhirette cümlenizin üzerine olsun. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerinin mübarek hadîs-i şerîflerinden okuyup tefeyyüz etmek üzere toplandık. Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına geçmezden, başlamazdan önce, Sevgili Peygamberimiz Efendimiz Muhammed-i Mustafâ hazretlerinin rûh-u pâkine bizim sevgimizin saygımızın bir nişanesi olmak üzere hediye olsun diye; onun cümle âl'inin, ashâbının, etbâının ve ahbâbının ruhlarına hediye olsun diye;

¹ Tirmizî, "Birr", 36, r. 1956.

cümle evliyâullahın, sâdât ve meşâyih-i turuk-u aliyyemizin ruhlarına hediye olsun diye; bu beldeleri fetheden fatihlerin, şehitlerin, gazilerin ve mücahitlerin ruhlarına hediye olsun diye; âhirete göçmüş olan analarımızın babalarımızın, kardeşlerimizin dostlarımızın, sevdiklerimizin, evlatlarımızın, yakınlarımızın ruhlarına hediye olsun; biz yaşayan müslümanlar da Rabbimiz'in rızasına uygun yaşayalım, rızasını kazanalım, Peygamber Efendimiz'in sünnetine uyup şehit sevapları alalım, Allah'ın sevdiği razı olduğu bir kul olarak âhirete yüzü, ak alnı açık varalım diye bir Fâtîha, üç İhlâs-ı Şerîf okuyup öyle başlayalım.

a. Fakirler de Sevap Kazanabilirler

Hadîs-i şerîfi İmam Buhârî *rahmetullahi aleyh* rivayet eylemiş. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerinin hadisinin mânası şöyle:

Tebessümüke fî vechi ehîke leke sadakâtün. “Müslüman kardeşinin yüzüne tebessüm etmen senin için bir sadakadır.” *Ve emruke bil-ma'rûfi ve nehyuke ani'l-münkeri sadakâtün.* “Aklın ve şeriatın güzel gördüğü iyi bir işi yaptırmak için emretmen, aklın ve şeriatın

kötü gördüğü fena bir işi yaptırtmamak için nehyetmen senin için sadakadır.” *Ve irşâdü-ke’r-racûle fî ardı’d-dalâle leke sadakatün.* “İnsanların yolu kaybedip şaşırabildikleri bir arazide bir adama yol göstermen, ‘Şurdan gitmen lazım, şurası senin istediğin istikâmet...’ diye yol göstermen senin için sadakadır. *Ve imâtatüke’l-hâcere ve’s-şevkete ve’l-azmi ani’t-tarîki leke sadakatün.* “Yoldan taşı, dikenini, kemik parçasını, çözü çöpü vs. müslümanların ayağına dokunmasın, dolışmasın diye yolu temizlemen de seni için bir sadakadır.”

Muhterem kardeşlerim!

Sevap kazanmanın yolları çoktur. Hiç şüphe yok ki ilk hatırimıza gelen sevap kazanma şekli cebimizden para çıkartıp fakire, isteyene bir şey vermek oluyor ama para vermek, sadaka vermek sûretiyle sevap kazanmaktan başka yollar kapanmış değildir. Sevap kazanmanın daha başka pekçok yolları vardır. İnsan fakir olsa da sevap kazanabilir.

Sahâbe-i kirâm Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e gelmişler, dert yanmışlar. Demişler ki;

Yâ Resûlullah, zehebe ehlü'd-düsûri bi'l-ucûr. “Zenginler, varlıklı insanlar sevapların hepsini alıp götürüyorlar; bize bir şey kalmıyor!..” Peygamber Efendimiz gülerek buyurmuş ki;

“Nedir, ne demek istiyorsunuz, niye götürüyorlar, niye size kalmıyor?..”

“Paraları var, cihada para harcıyorlar, sevap kazanıyorlar; zekât veriyorlar, sevap kazanıyorlar; sadaka veriyorlar, sevap kazanıyorlar; açları doyuruyorlar, çıplakları giydiriyorlar; sevap kazanıyorlar... Onlar bütün sevapları alıp götürüyor, biz fukaralar hiçbir şey yapamıyoruz. Bizim elimizde bir şey yok, paramız pulumuz yok!” diye Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerine dert yanmışlar.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri onlara buyurmuş ki;

“Size bir şey öğreteyim, onu yaptığınız zaman siz de onlar kadar sevap kazanırsınız.”

Onun üzerine bizim namazların arkasından yaptığımız tespihleri tarif buyurmuş:

“33 *Subhanallah*, 33 *Elhamdulillah*, 33 *Allahu ekber* dersiniz, arkasından da *Lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerîkeleh lehü’l-mülkü ve lehü’l-hamdu ve hüve alâ külli şey’in kadîr* dediğiniz zaman -100 olur, 33, 66, 99 bir de o 100 olur- siz de o kadar sevap alırsınız.” buyurmuş.

Demek ki insan fakir olsa da tesbih çektiği zaman, mübarek sözleri söylediği, hamd ettiği, şükrettiği, tekbir getirdiği zaman, *lâ ilâhe illallah* dediği, *Allah* dediği zaman da sevap kazanıyor. Doğrudur!

Gerçekten insanın hiç parası pulu olmasa da nice sevapları kazanması dinimizde müjdelenmiş. İnsan yeter ki Allah’ın yoluna girsin, Allah yolunda yürüsün, iman sahibi olsun; Allah ona sabrından dolayı da sevap verir. Yokluğuna, acısına tahammül etmesinden dolayı da sevap verir. Varlığı olduğu zaman onunla hayır yapmasından dolayı da sevap verir.

Bizim en büyük sermayemiz müslüman oluşumuz. Gerisi onun teferruatı oluyor. Bir insan müslüman oldu mu oturması sevaptır, kalkması sevaptır, her şeyi sevap olabiliyor.

Kâfirler ağlasınlar! Kâfirler başlarını taştan taşa vursunlar! Müslüman olamayanların hasretine, yokluğuna, imkânsızlığına, mahrumiyetine hudut yok, hem dünya da hem âhiretleri mahvolacak!

Allah bizi bu güzel yoldan, bu kuvvetli sevap kaynağı menbaı olan dinden, bu eşsiz safiyetteki güzel imanımızdan ayırmasın. Bizi müslüman olarak dünyaya getirdiği, müslüman olarak yaşattığı gibi müslüman olarak da âhirete göçen bahtiyarlardan eylesin.

Buradaki hadîs-i şerîfte de Peygamber Efendimiz bu hayırların çeşitlerini bize açıkça bildirdi: “Arkadaşının, kardeşinin yüzüne tebessüm etmek senin için sadakadır.” Buyur, bedava bir sadaka! Arkadaşının yüzüne bakacaksın, bir güleç yüz göstereceksin; sana sadaka gibi sevap verilecek.

Bu neden?

Müslümanın müslümanla iyi geçinmesi bizim şuurumuzun çok çok üstünde, anladığımızdan çok ileri mesafede kıymetli bir şey de onun için! Çünkü her şey müslümanların birbirleriyle muhabbetle bağlanmasından sonra oluyor. Müslümanlar birbirleriyle bağ-

lanmadıktan sonra, parça parça olduktan sonra hiçbir Şey hâsıl olmuyor, ileri gitmiyor, bir Şey yapılamıyor. Müslümanlar birbirleriyle birleŐemedikleri için kâfirler ileriye gidiyorlar, memleketlerimizi istila ediyorlar, dünyaya hâkim oluyorlar; Őerri, edepsizliğı, Őirki yayıyorlar, dünyayı fesada veriyorlar.

Müslümanlar bir araya gelecek, çalışacak uğraŐacak.

Biz Allah'ın yeryüzünde sevdiğı kulları olarak sevdiğı işleri yapılmasının memurlarıyız. Bu, muhabbetle olacak! Sen beni destekleyeceksin, ben seni destekleyeceğim; yardımlaşacağız, kesenin ağzını açacağız; gençler gayretini, yaşlılar bilgisini ortaya koyacak. Hanımlar bir taraftan beyler bir taraftan, esnaf, memur bir taraftan asker bir taraftan... her yerden İslâm'a bir hizmet sunulduğı zaman Müslümanlık gelişecek. Müslümanlık geliştiğı zaman dünyada iyilik gelişecek, güzellik gelişecek, dünyada da insanlar mutlu olacaklar! Zulüm olmayacak, haksızlık olmayacak, kimsenin kimseyi ezmesi, kimsenin kimseyi sömürmesi olmayacak, her Şey adaletle, güzel bir Őekilde devam edecek; insan-

lar mutlu olacaklar. Mutluluğun anahtarı İslâm! Bu da müslümanların birbirleriyle iyi geçinmesine, kardeş olmasına bağlı.

Onun için dinimiz bu işe çok önem veriyor. Çok önem veriyor ama dinî eğitim bir ara yapılmamış olduğu için biz bunun önemini unutmuşuz. Hem Türkiyemiz’de hem dünya üzerinde müslümanlarda unutulmuş! Bizim Türkiyemiz bir numune; bütün müslümanlarda bir çöküntü var, bütün müslümanlarda İslâmî bakımdan bir gerileme var. Kâfirler de hiçbir zaman boş durmamışlar, daima bizimle uğramışlar: Haçlı seferleri olmuş, fitneler, isyanlar olmuş.

Allah’ın hikmeti icabı daima müslümanlarla uğraşan düşman insanlar yeryüzünde daima mevcut olmuş.

Ben şu sebebe bağlıyorum, incelemelerimden sonra, dinî hükümlerden çıkarttığım netice şu ki; Allahu Teâlâ hazretleri mahsus-tan yeryüzünde iyiliği tam hâkim etmiyor, kötülüğü de tam hâkim etmiyor. Ne iyilik tam susuyor ne kötülük tam susuyor ki insanlar imtihan edildikleri için iyiliği de görsünler kötülüğü de görsünler. İyiliği desteklerlerse

sevap kazanırlar, kötülüğe uyarlarsa günaha girecekler. Eğer Rahman'ı dinlerlerse cennete gidecekler, şeytanı dinlerlerse cehenneme gidecekler. Allah dileseydi şeytanı konuşturmazdı, şeytana müsaade etmezdi, imtihan dünyası olduğu için müsaade ediyor.

Nitekim benim bu mânayı çıkartmama sebep olan âyet-i kerîmelerden bir tanesinde buyruluyor ki;

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا
أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Ve lev şâe rabbüke le âmene men fil-ardı küllühüm cemîâ... “Eğer senin Rabbin dileseydi yeryüzündeki insanların hepsi toptan, istisnasız, hep birlikte müslüman olurlardı.”²

Ama istememiş, serbest bırakmış; şeytanı da serbest bırakmış, nefis de, kötülükler de var, başka dinler de var, o din sahipleri de bâtil yollarında çalışıyorlar uğraşıyorlar.

² 10/Yûnus, 99

Kimisi ata tapıyor, kimisi puta tapıyor, kimisi yıldıza tapmış aya, güneşe tapmış, kimisi öküze kimisi kartala tapmış... Çeşit çeşit putlara tarih boyunca tapmışlar. Onlar da yeryüzünden tamamen silinmiş değil.

Hindistan 500-600 milyonluk bir koca kıta; orada öküze tapıyorlar, daha başka bâtil dinler var. Afrika'da bir sürü bâtil inançlar var. Rusya dini de bir tarafa bırakarak dinsizliği artık devletin resmi propagandası olarak ele almış. Amerika'da, Avrupa'da Hıristiyanlık var, asıl din gitmiş sadece süsü, merasimi, seremonisi kalmış! Noellerini, bayramlarını, yılbaşılarını görüyorsunuz, papazlarını görüyorsunuz; yanlarında şortlu kadınlarla geziyorlar! Dinin bir şey kalmamış da sadece adı kalmış. Olmaz. Yahudileri görüyorsunuz...

Yeryüzünde çeşit çeşit bâtil fırkalar; binbir tane, yetmiş iki tane fırka var, bir tanesini Allah hak yol olarak onlara şahit olsunlar diye, numune olsun diye serbest bırakmış. Ötekileri de serbest bırakmış ki insanlar iki tarafı görsünler, doğru yolu bulurlarsa mükâfatı alsınlar!

Muhterem kardeşlerim!

Onun için, biz Allah'ın yeryüzüne koyduğu bu kaideyi göz önünde bulundurarak mahzun olmayalım, gafil, cahil olmayalım; bilelim ki hak yol ama bâtıllar da yeryüzünden silinmemiş, bir mücadele lazım! Bu mücadele Allah için lazım değil, bizim için lazım, bizim imtihanı kazanmamız için lazım! Allahu Teâlâ hazretlerinin bizim çalışmamıza ihtiyacı olmadığını herkes bilir. Biz muhtacız.

Allah bize bir imtihan sahası tayin etmiş, dünya hayatı vermiş; biz bu hayatta imtihanı başarıyla geçirebilirsek âhirette mükâfata ereceğiz.

b. Zulme Rıza Gösterilmez

İlk şartı iman, ikinci şartı Müslümanlık ve Allah rızası yolunda çalışmak! Bunun da başarıya ulaşması için birlik ve beraberlik lazım. Onun için birbirimizi tanıyacağız, birbirimizi seveceğiz, ziyaret edeceğiz, birbirimizin derdiyle ilgileneceğiz, birbirimiz için kesenin ağzını açacağız yardımlaşacağız. Hem Türkiye içinde Türkiye'nin bütünü için uğraşacağız hem de Türkiye'nin dışında kâfirlerin müslüman kardeşlerimize zulmetmesine imkân vermeyeceğiz. Bulgaristan'da, Yunanis-

tan'da, Yugoslavya'da, Rusya'da, Kırım'da Azerbaycan'da, Türkistan'da, Afrika'da, dünyanın neresi varsa -hem ırkdaşlarımız hem dindaşlarımız var hem de velev hristiyan veya daha başka dinden bir kimse olsa- biz bir zalimin bir mazluma zulüm yapmasına rıza gösteremeyiz, onu engellemekle vazifeliyiz. İki tane insan bizim dinimizden olmasa bile haksız yere birisini ötekisi dövüyor: Ayırmak ve kurtarmak zorundayız. Mazluma yardım etmek, zalimin zulmünden engellemek zorundayız!

Onun için âdeta biz yeryüzünde Allah'ın müfettişleriyiz, âdeta Allah'ın yeryüzünde zabıta memurları, polis memurlarıyız, âdeta yeryüzünde Allah'ın vekilleriyiz, Allahu Teâlâ hazretlerinin dininin bekçileriyiz. Allahu Teâlâ hazretlerinin yolunun askerleriyiz! Allahu Teâlâ hazretlerinin şahit olarak, numune olarak yeryüzüne gönderdiği bir ümmetiz, bunu bileceğiz! Bunu bileceğiz ve birbirimizle çok iyi geçineceğiz.

Camiler dolusu insanlar hiçbir işe yaramıyor! Milyonları ihtiva eden kalabalık İslâm ülkeleri bir şey ifade etmiyor! Aralarında bir-

lik yok, beraberlik yok, sevgi yok muhabbet yok!..

Bu nasıl olmuş?

Kâfirler bizim birlik ve beraberlik içinde olmamızdan, olursak kaybedeceklerinden birlik ve beraberliğimizi parçalamak için bizim içimize fitne fesad sokmaya da çalışıyorlar.

Bir: Kendilerini kuvvetlendirmek için çalışıyorlar.

İki: Bizi zayıflatmak için içimize fitne fesad sokuyorlar.

Aramızdan bir tanesine para veriyorlar, “Sen şöyle bir laf söyle...” Öbür tarafa para veriyorlar, “Sen de onun aksi lafı söyle...” “Bir kavga gürültü çıkartın...”

Ondan sonra müslümanlar birbirine düşüyor. Eğer Irak biraz fazla galip gelirse İran’a silah yardımını yaptıkları gibi, İran biraz fazla galip gelirse Irak’a yardım yaptıkları gibi, savaşın isterlerse bir anda durdurulması mümkünken aylarca, yıllarca devam etmesi gibi her yerde böyle acayip işler oluyor!

Bizim hakiki imana sahip olan mü'minlerin çok çalışması lazım. Hakiki müslümanların dünyaya hâkim olması lazım. Bu adamlara bırakırsak bu fesad adamlar dünyayı fesada uğratırlar. Mü'minlerin, ahlâklılarının, iyilerin hâkim olması lazım ki yeryüzünde sulh u sükûn, huzur ve saadet olsun.

Onun olması için de Peygamber Efendimiz'in sünnetine sarılacağız. Ne güzel buyurmuş:

“Kardeşinin yüzüne tebessüm etmek sadakadır.”

Tebessüm edeceksin, elini sıkarken sevgini göstereceksin, onun gıyabında onu koruyacaksın kollayacaksın, ona elinden geldiğince yardım edeceksin, kesenin ağzını açacaksın... Bunu böyle dış şekliyle ele almayacağız, birbirimizi mutlaka seveceğiz. Sevmenin yollarını tıkayan neler varsa o tıkanıklıkları gidereceğiz!

Şu anda biz birbirimizle dost değiliz! Cami dolusu insandır, kimse kimseyi tanımaz! Ülke dolusu insandır, parça parçadır! Birbirleriyle gerçek mânada, Peygamber Efendimiz'in istediği tarzda muhabbeti kuramamış-

lardır. O bakımdan yirminci yüzyılın imkânlarından faydalananarak, çalışarak, uğraşarak bu işi sağlayacağız. Kadınlar da çalışacak erkekler de çalışacak.

Kadınların eğitimi büyük bir perişanlık içinde! Kadın vaizler az, kadınların öğretimi zayıf, ev hanımlarının din bilgileri nereden kazanılacak belli değil! Kızların durumu ne olacak belli değil! Erkekler biraz daha camiye gidiyorlar, geliyorlar ama şeklen ibadetleri yapıyorlar, özüne ererek yapmıyorlar. Camide namazı kılıyor, gene dargın dargın birbirine gidebiliyor. Hâlbuki bak tebessümü bile sadaka! Dargın olmayacak, birbirini sevecek, aralarında muhabbet olacak!

İkincisi: Emr-i marûf nehy-i münker sadakaymış.

Emr-i marûf nehy-i münker müslümanların boynunun borcu olan, farz olan ibadetlerden birisidir; ibadettir. Nasıl namaz kılmak bir ibadetse, hacca gitmek, oruç tutmak bir ibadetse senin iyi bir şeyi karşındakine söylemen de ibadettir.

“Kardeşim bak, komşuna zarar verme, zarar vermek doğru değildir, bunu yapma!”

Bir şeyi yapma diye söylüyorsun veyahut “Kardeşim, niye şu hayırlı işi yapmıyorsun, gel sen şu işi yap. Hem şöyle olur hem böyle olur, şu bakımdan daha faydalı olur...”

Bir şeyi emrediyorsun, Allah rızası için emretmek veya Allah rızası için kötü bir şeyi nehyetmek; bu bizim boynumuzun borcu!

Bir; boş durmayacağız, lakayt, ilgisiz-alakasız durmayacağız. Çevremiz ile ilgileneceğiz, aktif, çalışkan olacağız. Müdahaleci olacağız. Birisi kötülük yaparken kötülüğün engellenmesine müdahaleci olacağız. Birisi iyilik fikri ortaya atmışsa o iyiliğin yapılmasına el birliği ile çalışacağız.

Abim anlatıyor:

“İstanbul’da Yenikapı tarafında bir kalabalık, koca ahali halka olmuş. Adamın birisi de bir kadını çevire çevire dövüyor. Etraftakiler de halka olmuş bakıyorlar. Bir baktım, sahneye tahammül edemedim. ‘Bırak o kadını!’ dedim, bir yürüdüm. Herkes bana hayretle bakıyor. Ondan sonra adam kadını bıraktı, benim üstüme gelmeye başladı...” Sağdan solda da demişler ki;

“Yahu sen ne yaptın, bu mahallenin en kabadayı, en belalı, en serseri adamıyla karşı karşıya geldin; ya seni bıçaklar ya tabanca ile vurur...”

Temiz kalpli olduğu, iyi niyetli olduğu için Allah insanı korur.

“Bana bir taraftan ‘Yahu sen ne yaptın, cahil çocuk!’ filan dediler...”

Araya girenler ayırmışlar, kadın da dövülmekten kurtulmuş. Bak o kadar ahali bir tane şirret tutsalar tozunu çıkartırlar! Korkusundan bir kadının dövülmesini engellemiyorlar, olmaz! Çevremizle ilgileneceğiz. Çevremizdeki kötülüğü engelleyeceğiz.

Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerîfinde buyuruyor ki;

“Bir adam kabre girdiği zaman oradaki melekler kendisine öyle şiddetli bir darbe vuracaklar ki vurdukları darbeden kabrin içi ateş dolacak. Çok fena bir darbe vuracaklar! O da; ‘Aman yahu! Ben ne yaptım? Bir kaba-hatimi bilmiyorum, namaz kılardım, oruç tutardım, beni niye böyle fena halde azaplandırıyorsunuz, darbe vuruyorsunuz?...’ filan

deyince kendisine denilecekmiş ki; ‘Sen bir gün bir yerden geçiyordun, bir zalim bir mazluma zulüm yapıyordu, sen onu engellemedin!’”

Muhterem kardeşlerim!

Demek ki insanın namaz kılması âhiret mutluluğunu kazanmasına yetmiyor, oruç tutması, hacca gitmesi âhiret mutluluğunu kazanmasına yetmiyor. İslâm’ı parça parça anlamayalım; İslâm bir bütündür, bir sistemdir, bir hayat yoludur, bir görüştür. O görüşe göre her şeyimizi tanzim etmeliyiz!

Her hâlimiz İslâmca olmalı, bir hâlimiz İslâmca olup da öbür halimiz İslâmca olmazsa olmaz! Sen bir arabanın bir karbüratörünü al, “Bu çok iyi bir arabanın çok iyi bir karbüratörüdür...” Öbür arabanın motorunu al, daha öteki arabanın kaportasını al, daha beriki arabanın radyatörünü al; senin bu aldığın parçalar hiçbir işe yaramaz çünkü aynı sistemin değil, başka başka sistemlerin! Bir kere sen onları birbirine uyduramazsın, fabrikadan en güzel, hiç kullanılmamış parçaları bile alsan bir şey yapamazsın! Sistem olacak, inti-

zam, bağlantı olacak, tek bir düşünüşün eseri olacak!

İslâm Allah'ın eseridir, Allah'ın müslümanlara sunduğu bir hayat sistemidir. Bu hayat sisteminin orucunu alıyoruz, Ramazan'da herkes oruç tutuyor, başka bir şey yok! Namazını alıyoruz, ezan okunduğu zaman adam camiye geliyor, başka bir hayır yok! Allah, İslâm'ın bazı emirlerini yapıp da bazı emirlerini yapmayınca razı gelir mi?

Gelmez!

Yahudiler hakkında Kur'ân-ı Kerîm'de âyet-i kerîmede buyuruluyor ki;

أَفْتُومِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ

Efe tû'minûne bi-ba'di'l-kitâbi ve tekfurûne bi-ba'd. “Allah'ın size indirdiği kitabın -Tevrat'ın- bazı âyetlerine inanıyorsunuz da bazılarını kabul etmiyor musunuz, öyle şey olur mu? Bunun cezası ne büyüktür!”³

O bakımdan biz emr-i marûf da yapacağız nehy-i münker de yapacağız, cihat da yapacağız hayır da yapacağız.

³ 2/Bakara, 85.

Adamın eli sıkı, namaz kılar, oruç tutar, her şeyi yapar; para vermez!

Olmaz! Zekât ta farz, zekâtı da verecek. İnsan zekâtı vermezse müslüman olmaz.

“Olur mu olmaz mı?”

Olmaz, dinden imandan çıkar!

Peygamber Efendimiz’in âhirete göçmesinden sonra Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz’e halife olunca demişler ki;

“Yâ Ebû Bekir! Biz müslüman olduk, tamam; namaz kılalım, oruç turalım ama bizden zekât toplama işinden vazgeç!”

Zekât toplama işinden vazgeçilir mi? İslâm’ın işleri parasız nasıl görülecek, ordular nasıl teçhiz edilecek, müesseseler nasıl kurulacak, masraflar nereden çıkacak?..

Elbette Allah onu bir sebebe, bir hikmete bağlı olarak zekâtı emretmiş. Onlar zekâtı para vermek veya mal vermek zor geldiğinden vermek istemeyince o mülayim, gözü yaşlı, hassas, o mübarek Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz celallenmiş, diyor ki;

“Resûlullah Efendimiz zamanında verdiğiniz zekâtı aynen vereceksiniz. Eğer vermeyecek olursanız alıncaya kadar hepinizle savaşırım, harp ederim çünkü siz dinden çıkmış oluyorsunuz!”

Acaba Ebu Bekr-i Sıddîk Efendimiz zekât-tan bayağı bir gelir gelecek [diye]para hırsından mı böyle yapıyordu?!..

Hayır, onun öyle olmadığının da ispatı var:

Sa’lebe adında birisi Peygamber Efendimiz’i darıltmış, zekât vermemiş. Peygamber Efendimiz zamanında giden vazifeliler; “Resûlullah Efendimiz, ‘Zekât âyeti indi, herkesin malından zekât vermesi lazım!’ buyuruyor, sen de mallarından zekât ver!” dediği zaman o da bu işe yanaşmamış. Efendimiz de darılmış:

“Bir daha ona gitmeyin!” demiş. Allah’ın emrini dinlemiyor diye ona darılmış, küsmüş. Efendimiz’e birkaç sefer teklif ettiği hâlde almayınca, [Efendimiz] âhirete göçünce Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz’e geliyor, diyor ki;

“Yâ Ebû Bekir, sana zekât vereyim!”

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz de ondan zekât almıyor. Diyor ki;

“Resûlullah’ın almadığı bir zekâtı ben senden nasıl alırım?!..”

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz almamış, Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz’den sonra Ömer Efendimiz de almamış!

Muhterem kardeşlerim!

Müslümanları anlamak lazım, sahâbe-i kirâmı anlamak, dinin inceliğini anlamak lazım. Onlar dünya hırsıyla hareket etmediler; onların akılları fikirleri Peygamber Efendimiz’in izinden -o nasıl yapmışsa öyle yaparak-gitmek idi. Para hırsıyla olacak olsaydı bu kadar zekât geliyor, “Ver bakalım, hadi affettim.” diyebilirdi. “Resûlullah’ın almadığı bir zekâtı ben senden nasıl alırım?!..” diye Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz de reddediyor.

Muhterem kardeşlerim!

Onun için İslâm’ı iyi anlayalım, iyi kavrayalım. İslâm sadece ruhbanlık dinî değildir. Çekil bir kenara gece gündüz ibadet et, ailen senden yaka silksin, illallah...

“Yahu efendi, çarşıya gidilecek, alışveriş yapılacak, bunları kim yapacak?..”

“Canım ben ibadet ediyorum, kim yaparsa yapsın...”

Öyle şey yok, İslâm’da her şey var!

“İslâm’da siyaset yok...”

İslâm’da siyaset var, olmaz olur mu?! Peygamber Efendimiz devlet başkanıydı; başka devletlere mektuplar gönderdi, onlara elçiler gönderdi. Siyaset olmaz olur mu?! İslâm’da siyaset yok [demek] yanlış. Hayatta ne varsa İslâm’da onunla ilgili bir hüküm vardır! Her şeyin güzelini, doğrusunu müslümanın yapması lazım!

Siz yaptığınız bir sosyal görevden dolayı öbür sosyal görevi yapmama hakkına sahip misiniz?

Diyelim ki bir şahıs bir yerden bir vergi veriyor diye öteki bir vergiyi vermeden olabiliyor mu?

“Ben gelir vergisi veriyorum, şu vergiyi vermem. Belediye vergisini vermem, bina vergisini vermem...” diyebiliyor musunuz?

İsterseniz deyin, hapsi boylarsınız! Onun gibi İslâm'ın muhtelif vazifeleri var. Bir kısmı ruhanî vazifeler bir kısmı ibadetler bir kısmı ailevî vazifeler, bir kısmı sosyal vazifeler, devlete ait vazifeler, devletlerarası vazifeler... Cihat, devlet idaresi; İslâm'da her şey var!

Muhterem kardeşlerim!

O bakımdan İslâm'ı doğru anlayalım. İslâm'ı kabuğunu soyup da ortada cascavlak bırakmayalım. İslâm'ı bütünüyle kavrayalım, dinleyelim, anlayalım. Birbirimizi sevelim ve İslâm'ı yaşayalım. Emr-i maruf, nehy-i münker yapalım.

c. Sosyal İşler daha Sevaptır

Ve irşâdüke'r-racule fî ardı'd-dalâle leke sadakatün.

Karışık bir yerde, yolların karıştığı veya izlerin, alametlerin olmadığı bir yerde adam bir yere gidecek, nereye gideceğini bilemiyor, şaşırmış yolunu kaybetmiş.

“Yolunu kaybetmiş bir insana yol göstermek de sadakadır!”

İslâm'ın güzelliği! Başkasına yardım etmek, hizmet etmek, bu işi Allah rızası için yapmak da bir sadaka oluyor. Yerden bir taşı almak, bir kemiği, bir diken parçasını almak, kenara koymak da sadakadır. Bunun dışında başka sadakalar da vardır. Peygamber Efendimiz'in bu hadîs-i şerîfinde karşımızda iki-üç tanesi gelmiş ama başka hadislerinde başka sadakalar da olduğunu belirtmiş.

Mesela; “Evin beyinin hanımının ağzına; ‘Buyur hanım, bak bu da benim [ikramım]...’ diye ağzına bir lokma tutması da sadakadır.” diyor.

Genel mânası ile söylemek özetlemek gerekirse İslâm'da paranın dışında sevap kazanma yolları vardır ve bunların bir kısmı sosyal hizmetlerdir, bir kısmı psikolojik, bir kısmı ibadete dair hizmetlerdir. Bunların her birisi önemlidir. Belki sosyal olan hizmetler daha önemlidir! Emr-i maruf nehy-i münker gibi bütün insanları ilgilendiren hizmetler, tâlîm ve teallüm gibi, öğretmek, terbiye irşat gibi şeyler daha önemlidir!

Neden?

Çünkü İslâm'da bir genel kaide var: Neticesi çok insana şamil olan, şümullu olan ibadetler daha sevaplı oluyor. İnsanların en hayırlısı insanlara en faydalı olanlar oluyor!

O halde yapacağımız iki veya üç tane hayırlı işten hangisini tercih edeceğiz?

Daha fazla insanı mutlu mesut eden, daha fazla insana yarayanı tercih edeceğiz. Sırf kendimize faydası olan şeyleri daha kenara koyacağız.

Bizim büyüklerimiz, tasavvuf büyüğü çok büyük keramet sahibi meşayihimiz, mürşitlerimiz kitaplarında yazmışlar ki;

“Bizim esas sevap kazanma yolumuz hizmettir, halka hizmet! Halka hizmetin gerektiği yerde nafile ibadetleri bile kenara koyarız!”

Oturup bir kenarda şu kadar tesbih çekecek, evet tesbih çekmek sevaplı; yüz rekât namaz kılacak, evet namaz kılmak sevaplı; hatim indirecek, evet hatim indirmek sevaplı ama hizmet olduğu zaman hizmeti yapmak lazım!

Bir çocuk düşmüş, suda çırpınıp duruyor; sen sevaplı diye geçmişsin orada Kur'ân-ı Kerîm'ini açmışsın, Kur'an okuyorsun. Olmaz!

Namaza durmuş bir anne [için] bile çocuğu sobanın yanına, tehlikenin yanına, düşecek bir yere gittiği zaman gidip onu kurtarması önemli oluyor, Rabbinin huzurunda olduğu hâlde onu kurtarmak önemli oluyor!

Muhterem kardeşlerim!

Başkalarının iyiliğini mutluluğunu sağlayacak ve daha çok insanların mutluluğunu sağlayacak ibadetler daha sevaplıdır. Her işimizi ona göre yapalım, sevabımızı daha arttırmaya gayret edelim. Allah hepinizden razı olsun.

تَجِدُونَ النَّاسَ مَعَادِنَ، خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ
خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ، إِذَا فَقَهُوا، وَتَجِدُونَ خَيْرَ النَّاسِ
فِي هَذَا الشَّأْنِ أَشَدَّهُمْ لَهُ كَرَاهِيَةً قَبْلَ أَنْ يَقَعَ فِيهِ،
وَتَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينِ الَّذِي يَأْتِي هَوْلَاءَ
بِوَجْهِهِ، وَيَأْتِي هَوْلَاءَ بِوَجْهِهِ

*Tecidûne'n-nâse meâdine hiyâruhüm fi'l-câhiliyyeti hiyâruhüm fi'l-İslâm. İzâ fakihû ve tecidûne hayra'n-nâse fî hâze's-se'ni eşeddühüm lehû kerâhiyyeten kable en yekaa fîhi ve tecidûne şerre'n-nâsi ze'l-vecheyni'l-lezî ye'ti heulâi bi-vechin ve heulâi bi-vechi, ve ye'tî heülâi bi-vechin.*⁴

Buhârî ve *Müslim*'de rivayet edilmiş bir hadîs-i şerîf. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuşlar ki;

“İnsanları cevherler ve madenler gibi görürsün, görürsünüz.”

Nasıl bir bakır madeni vardır, nasıl demir madeni, gümüş madeni, nasıl bir altın madeni vardır; altın demire benzemez, demir bakıra, bakır kalaya benzemez. Her birisi ayrı maden...

Peygamber Efendimiz, “İnsanlar da madenler gibidir, insanların farklı olduğunu görürsün!” diyor.

Mesela altın; başka dış tesirlerden etkilendiği için pırıl pırıl kalır, kararmaz. Gü-

⁴ Buhârî, “Menâkib”, 1, r. 3493, 3494; Müslim, “Fedâil's-sahâbî”, r. 199.

müş; biraz etkilenir, okside olur. Pırıl pırıl bir gümüş, zamanla bakarsın kapkara olmuş, kurşunî renk almış. Bakır; yumuşaktır, işlenmesi kolaydır, kap-kacak yapılır ama bırakıldığı zaman o da kırmızı renkli olduğu hâlde sararır, yeşerir, değişikliğe uğrayabilir. Hepsinin madeni farklı farklı! Peygamber Efendimiz insanlar da böyledir, diyor.

Fe hiyâruhüm fi'l-câhiliyyeti hiyâruhüm fi'l-İslâm. “İslâm gelmeden önce halkın hayırlı olanları İslâm’dan sonra da halkın hayırlı olanları oldular!”

Hakikaten de Peygamber Efendimiz’in İslâm’ı getirmesinden önce Kureyş içinde Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz, Hz. Osman Efendimiz gibi ahlâklı, mazbut, asil kimseler vardı. Bunlar İslâm’a girdiler; İslâm’da da en yüksek kimseler oldular, aşere-i mübeşşereden oldular, cennetlik oldular.

Neden?

Cevherleri asil! Altın gibi farzedelim, altın gibi olduğu için İslâm’dan önceki durumda da iyilerdi, İslâm geldikten sonra da iyi oldular.

İzâ fakihû. “Dinde bilgi sahibi oldukları zaman böyle, yoksa cahil olduğu zaman cahillik ettiği zaman günaha girer!”

Bir insan iyi cevherlidir ama cahil olup da günahlı bir şey yaparsa günaha girer, cehennemi boylayabilir. Mesela adam öldürürse ebedîyen cehennemde kalır. Hak yerse haksızlığın, o zulmün [cezasına] uğrar.

Peygamber Efendimiz, “Dinde bilgili olmak, dinde fakih olmak, anlayışlı, sezgili olmak şartıyla!” diyor.

O halde lütfen biz de dinde bilgili olalım, cahil olmayalım! Hangi şeyin sevap hangi şeyin günah olduğunu bilelim, hangi şeyin faydalı hangi şeyin zararlı olduğunu öğrenelim; buna önem verelim, vakit harcayalım!

Eğlenceye vakit harcarız, tatile, tahsile, işe vakit harcarız; ebedî mutluluğumuzu sağlayacak İslâm’a hiç vakit ayırmayız! 60-70 yıl geçmiştir, Fâtiha’yı bile, doğru düzgün okuyamayız, olmaz! Olur ama bu yolla cennete gidilmez, o zaman insan cehenneme gider! Keyfine kalmış, insanlar nasıl isterse öyle yapsın!

Emek sarf etmek lazım. Cahillikle, bilgisizlikle insan iyi iş yapıyorum derken sonunda; “Tüh... Vah... Yahu ben ne hata etmişim, ömrüm boşa geçmiş...” diyebilir. Onun için hepimiz dinde fakih olmaya dikkat edelim. Peygamber Efendimiz o şartla, diyor.

Hatta şöyle misal vermiş:

Ve tecidûne hayra'n-nâse fî hâze'ş-şe'ni eşeddühüm lehû kerâhiyyeten kable en yekaa fîhi. “Müslüman olmadan önce en şiddetli muhalefet edenlerden bazıları müslüman olduktan sonra ona en çok bağlı insanlar oldular.”

Mesela Hz. Ömer *radıyallahu anh'*ı ele alalım, o bu cümlenin misali olabilir.

Ömer *radıyallahu anh'*ı ele alalım: Nasılmış? Hayatını okuyoruz, İslâm gelmeden önce Peygamber Efendimiz'i öldürmeye hevesli bir kimse, onun iyi bir insan olmadığını, öldürülmesi gerektiğini düşünüp kılıcını kuşanıp yola çıkan bir kimse. Ablasını, eniştesini, müslüman olduklarını anlayınca Kur'an okuduklarını duyup da evlerine baskın yapıp girip de onların Müslümanlığı kabul etmiş olduklarını öğrenince kıyasıya pataklayan bir kimse.

Ama müslüman olduktan sonra nasıl oldu?

O zaman İslâm'a en çok bağılı insan oldu, en hayırlı işler yaptı, en güzel adaletle ümmeti idare etti, terakki eyledi; iyi insan oldu, keramet sahibi oldu, yüzlerce km uzaktaki insanlara mihraptan seslenip sesini duyuracak bir iyi insan durumuna geldi!

Muhterem kardeşlerim!

Buradan çıkan dersimiz de şu olabilir: İslâm'a düşman olan kimseleri bilemeyiz, belki bir sene sonra İslâm'a girebilirler. Bakarsın İslâm'ın hak din olduğunu anlamış, İslâm'a girmiş, şimdi en çok aleyhinde çalışırken o zaman en fazla faydalı olan insan hâline gelebilmiş; mümkündür.

Hatırlıyorum:

Bir kabadayı veya bir sabıkalı bir kimse vardı. Hapse girdi, orada müslüman kimselerle yan yana düşmüş. Hapisten mücahit müslüman olarak çıktı. Hapse kabadayı, berduş olarak girdi; hapisten mücahit insan olarak çıktı.

Onun için insanlara karşı sabırla İslâm'ı anlatmaya gayret edelim, sabırla, yumuşaklıkla! Ola ki müslüman olur. Şu anda düşman, güzel güzel anlatırız, hakkı güzel güzel söyleriz, kendimiz İslâm'ı güzel temsil ederiz; bakarsın İslâm'a gelir, bütün enerjisini İslâm'a hizmete sarf eder!

Uzun sakallı mavi gözlü, pırıl pırıl ay yüzü çok yakışıklı, tahsilli bir dostum vardı. Amerika'da tahsil görmüş. Kendisi anlattı: “Ben Amerika'da en aşırı komünist ve sosyalisttim, kendim Amerika'da tahsil görürken yerimde duramazdım. Türkler arasında öyle ateşli bir sosyalisttim ki Amerika'da oradan oraya oradan oraya koşup toplantılar yapıp protestolar tertipleyip adam akıllı azılı bir tarzda komünizmi, sosyalizmi yerleştirmeye çalışan bir kimseydim.”

Karısı da Amerikalı, Amerika'dan bir kızla evlenmiş. Allah nasip etmiş, hidayet ihsan eylemiş. Şimdi sakallı, hanımı çarşafı, başörtülü; şimdi kendisi de mücahit hanımı da mücahit, İslâmî yazılar yazarlar, İslâm için çalışırlar, İslâm'ı en güzel tarzda yaşamaya gayret ediyorlar! İslâm'dan önce, müslüman ol-

masından önce en şiddetli insan; müslüman olduktan sonra en şiddetli, en gayretli bir tarzda İslâm’a hizmet etme durumuna geliyor.

Onun için insanları severek İslâm’ı, İslâm’ın güzelliklerini onlara anlatmaya gayret edelim. Ümidi kesmeyelim; çıkmadık canda ümit vardır, hele bir tutarsa hele bir tutarsa ne güzel olur diye [düşünmeli]. Bakıyorsunuz filozoflar müslüman oluyor, bakıyorsunuz profesörler müslüman oluyor. Kabahati kendimize bulalım, biz çalışmadık da insanlar İslâm’ı onun için tanımadılar, diyelim. İslâm’ı tanıtmak için gayret sarf edelim.

Kendinizin kıymetinizi bilin! Bir insanın hem müslüman hem doktor olması kolay bir şey değil! Hem müdür hem müslüman olması, hem mühendis hem müslüman olması kolay bir şey değil. Siz Müslümanlığınızın bayrağını açın, “Elhamdülillah müslümanım!” deyin çünkü sizin kadar müslüman olmayan, sizin kadar görgüsü, bilgisi, mevkii makamı olmayan insanlara bu müspet tesir yapıyor.

“Allah Allah, bak bizim görmediğimiz yüksek tahsili görmüş, bizim gitmediğimiz

batı diyarlarına gitmiş, ama gene müslüman, bu işte bir iş var!” diyecek, o zaman kendisi yola gelecek. Onun için Müslümanlığınızı saklamayın!

Devlet dairelerinden birine gitmiştim, bir daire başkanı arkadaşım, babamızın arkadaşı, tanıdığımız vardı. Allah rahmet eylesin, vefat da etti. Genel sekreteriydi, aynı zamanda onun da bir-iki tane böyle müslüman tanıdığı vardı.

Ben baba dostudur diye ziyarete gittim. Bana;

“Hocam, öğle tatilinde kapıyı kapatıyorum, içeride öğle namazı kılıyorum acaba yaptığım doğru mu eğri mi?” diyor.

Tepemin tası attı, öğle tatilinde Allah’ın emri olan namazı kılacak, kapıyı kapatmış içeride namaz kılıyor; acaba yaptığım doğru mu eğri mi?..

“Eğri, senin yaptığın doğru değil!” dedim.

Şaşırdı.

“Eğri, senin koridora seccade yayıp orada kılman lazım, kapıyı kapatıp değil! Çünkü

öğle tatilinde kılıyorsun. Kapıyı ardına kadar açman, koridora seccadeyi yayman lazım...”

“*Allahu ekber*, Allah’ın huzuruna çıkıyorum, bu benim şu vakitteki günlük vazifem...” diye namazı öyle kılman lazım. Senin kaybedecek bir şeyin yok ki! Daire başkanı olmuşsun, en yüksek insan olmuşsun, yüksek bir mevki.

Dairenin adını söylemiyorum, hâkim statüsünde olan bir kimse.

Sen öğle namazında namaz kıldın diye sana kim ne diyecek?!.. Şu olacak: Memurlar, müstahdemler bakacaklar; bu dairenin başkanı da namaz kılıyor, bu dairenin başkanı namaz kılıyor [diye] bir şey yokmuş, diyecekler kendileri de namaz kılacaklar.

Sen çekinirsen, sakınırsan o zaman onlar daha çok çekinir, herkes çekinir. Herkes aynı şeyi istiyor, herkes çekiniyor. Otobüste herkes namaz kılmaya hevesli, kimse gidip de şoföre;

“Yahu kenarda dur, namazın vakti geçiyor, abdest alalım bir namaz kılalım...” diemiyor. Bir babayiğit gidip de “Şoför efendi,

namazımız kaçacak, şu çeşmenin önünde dur da bir abdest alalım...” dediği zaman şoför; “Hay hay, tabi abi...” filan diyor, frene basıyor, yan tarafa yanaşıyor. Adam abdest alırken bakıyorsun bütün otobüs abdest alıyor, kocaman bir cemaat namaz kılıyorlar! Mübarekler, ben söylemeseydim bu namaz kaçacaktı, sizin aklınız nerede?!.. Utanıyor, korkuyor, çekiniyor.

Allah’ın yolunda emrini tutmaktan utanılır mı?

Söyleyeceksin, “Benim namaz kılmam lazım!” diyeceksin, toplantını yarım bırakacaksın, işini ona göre ayarlayacaksın. O zaman herkese numune olacaksın. Böyle olalım. Allah hepimize şuur ihsan etsin, çalışma ihsan etsin!

İslâm’dan önce gayretli olan insanlar İslâm’dan sonra da gayretli oluyor. İslâm’a en çok muhalif olan insan dönüp müslüman olduktan sonra İslâm’a en fazla hizmetli ve faydalı insan olabiliyor. Yumuşak olalım, tatlı dilli, gönül kazanıcı, insan celb edici olalım.

d. İki yüzlü Olmayalım

Peygamber Efendimiz;

Ve tecidûne şerre'n-nâsi ze'l-vecheyni.
“Kıyamet gününde insanların Allah indinde en kötöleri ise ikiyüzlülerdir!” diyor.

Ellezî ye'ti heulâi bi-vechin ve heulâi bi-vechin, ve ye'tî heülâi bi-vechin. “Şu tarafa bir başka yüzle bakar, başka türlü görünür; bu taraftaki insanlara bir başka yüzle görünür.”

Yanardöner, bir o tarafa bir o tarafa, kaypak, kalleş, ikiyüzlü. Allah bunu sevmez. Dobra dobra olalım, merdâne olalım. Emin olun, düşmanlar bile merdâne olanı sever! Mert olanı hasım bile olsa “Evet, o benim hasmım ama dürüst adamdır, doğru adamdır!” der. Hatta vicdanen içinden size hayranlık duyar, bir fırsatını bulsa belki sizin yolunuza gelir. Böyle insanlar çoktur. Onun için açık olalım, seçik olalım, ikiyüzlü olmayalım, dobra dobra olalım. İslâm'ı benimseyelim, İslâm'ı benimsediğimizi dobra dobra söyleyelim, öyle hareket edelim!

Avrupa'da bir toplantıya filan gittiğiniz zaman toplantının yarısında “Ya benim namaz kılmam lazım, bunun vakti geçiyor.” dediğiniz zaman adamlar anlayışla karşılıyor-

lar ve hayranlık duyuyorlar. Onlar gibi öyle şey yaptığın zaman değil, sen kendi şahsiyetini takındığın zaman şahsiyetli insanı daha çok seviyorlar.

Bir fabrikanın birinde yetkili şahıs veya sahibi işçilere demiş ki;

“Ramazan geliyor, müslüman işçilerden oruç tutacaklar kendilerini bildirsin!” demiş.

Herkes birbirlerinin yüzüne bakmış, bir-iki tane cesur, babayiğit çıkmış: “Ben oruç tutacağım.” demiş. Hâlbuki müslüman daha çok ama iki-üç tanesi çıkmış, “Ben tutacağım.” demiş. Herkes acaba bu oruç tutacaklara bu fabrikanın müdürü ne diyecek, ne yapacak, işten mi atacak, diye merakla bekliyor.

Müdür; “Siz dinlerinizin gereğini yapıyorsunuz; binanealeyh oruç tuttuğunuz için gücünüz azalacak, yorgun düşersiniz, enerjiniz az olur, size maaşlı bir ay izin!” demiş. Onun üzerine ötekiler de; “Efendim biz de tutacaktık, biz de tutacaktık...” [diye] parmak kaldırıncaya, “Geçti. Bu ikisine vereceğim, ötekilere yok!” demiş.

Takdir ediyorlar, takdir eden takdir ediyor. Düşmanı da olabilir ama o nlar da umumiyetle dindarı takdir ediyorlar. Nerede olursak ikiyüzlü olmayalım, dobra dobra olalım.

تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوثِرْتُ
بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ، وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا
يَدْخُلُنِي إِلَّا ضِعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ وَعَجَزُهُمْ، قَالَ
اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِلْجَنَّةِ: إِنَّمَا أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ
بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَقَالَ لِلنَّارِ: إِنَّمَا أَنْتِ
عَذَابِي أُعَذِّبُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ
وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مِلْؤُهَا، فَأَمَّا النَّارُ: فَلَا تَمْتَلِي حَتَّى
يَضَعَ اللَّهُ قَدَمَهُ عَلَيْهَا فَتَقُولُ: قَطُ قَطُ، فَهَذَاكَ تَمْتَلِي
وَيُزَوِّى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، وَلَا يَظْلِمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ
خَلْقِهِ أَحَدًا، وَأَمَّا الْجَنَّةُ: فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُنْشِئُ لَهَا
خَلْقًا.

*Tahacceti'l-cennetü ve'n-nâru, fe kâle-
ti'n-nâru: Âsirtü bi'l-mütekebbirîne ve kâle-
ti'l-cennetü: Mâ lî lâ yedhulunî illâ*

*duafâu'n-nâsi ve sakatuhüm ve acezühüm, Kâlallâhü tebâreke ve Teâlâ li'l-cenneti: Innemâ enti rahmetî erhamu biki men eşâu min ibâdi, ve kâle li'n-nâri: Innemâ enti azabî ve eazzibu biki men eşâu min ibâdî, ve lî-küllî vâhidetin min kümâ mil'ühâ, fe emme'n-nâru: Felâ temtelîu hattâ yedeallâhu kademehu aleyhâ ve tekûlu gaktak ve ulâike temtelîu ve yenzevi ba'duaha ilâ bağd velâ yedaalâhu kademehû aleyhâ fe tekûlû: Kat kat, fehünâlike temteliü ve yüzvâ ba'duhâ ilâ ba'din, ve lâ yazlimullâhü azze ve celle min halkihî ehaden, ve emme'l-cennetü: Fe innallâhe azze ve celle yünşiu lehâ halkân.*⁵

Ebû Hüreyre *radıyallahu anh'ten Buhârî* ve *Müslim* rivayet etmiş. Cennetle cehennem durumlarını müzakere edip karşılıklı konuşmuşlar.

“Cehennem demiş ki; ‘Ben mütekebbirleri ve mütecebbirleri tevarüs ediyorum, ki-birliler, cabbarlar bana geliyor.’ Cennet de demiş ki; ‘Bilmem bana ne oluyor ki bana da hep insanların en zayıfları, düşkünleri, âcizleri geliyor.’ Allahu Teâlâ hazretleri cennete

⁵ Buhârî, “Tefsîr”, 50, r. 4850; Müslim, “Cennet”, r. 35.

buyurmuş ki; ‘Sen benim rahmetimsin; seninle ben dilediğim kullara, kullarımdan dilediklerime rahmet eder mesut ederim.’ Ve cehenneme de demiş ki; ‘Sen benim azabımın yurdusun, ben seninle kullarımdan dilediklerimi azaplandırıyorum. Her ikinizin de içi mahlûkat ile dolacak, doluncaya kadar girecek kimseler var.’ Ama cehennem dolmayacak ancak Allahu Teâlâ hazretleri kadem-i mübarekini ona koyup o da *kat kat* deyinceye kadar, o zaman dolacak ve büzülecek, katlanacak.”

Cehennemin azgın olduğu Kur’ân-ı Kerîm’de buyuruluyor ki;

هَلْ اَمْتَلَأْتُ

Heli’mtele’ti. “Doldun mu ya cehennem?” diye buyurulunca;

هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

Hel min mezîd. “Daha var mı, daha var mı?...”⁶ diyecek.

⁶ 50/Kaf, 30

Etrafa alevlerini saçarak saldırgan bir durumda olduğunu başka hadîs-i şerîflerden öğreniyoruz da Allahu Teâlâ hazretleri onu hizaya getirmesine sebep olacak bir tarzda tecelli edecek. Artık bizim onun sırrını, esrarını anlamamız mümkün değil. O zaman o etrafa saldıran,

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ

*Tekâdü temeyyüzü mine'l-gayz.*⁷ “Gayızdan neredeyse fışkıracak olan o cehennem Allahu Teâlâ hazretlerinin o tecellisi karşısında kendine gelecek, büzülecek. “Tamam yâ Rabbi, tamam tamam...” diye güreşçilerin yenildiği zaman “Pes, pes...” dediği gibi o zaman [duracak]. Yoksa melekler, o saldırgan cehennemi alevleri etrafı yakarken zincirlerle zor tutacaklar.

Allahu Teâlâ hazretleri bize cehennemden âzatlık ihsan eylesin. Cehenneme düşmeden cennete girmeyi cümlemize nasip eylesin.

Muhterem kardeşlerim!

⁷ 67/Mülk, 7

Cennet Allah'ın mutluluk yurdudur, onu yaratmış ki sevdiği kullarını onunla mükâfatlandırır! Cehennem Allah'ın azap yurdudur, onu yaratmış ki kendisine âsî kulları onunla cezalandırır. Herbirisine Allahu Teâlâ hazretleri layık olan kimseleri sokacak. Buyuruyor ki;

Ve lâ yezlimullâhu min halkihi ehaden.
“Allah kullarından hiçbirisine zulmetmez!”

Cehenneme giren neden giriyor?

Allah'ın emirlerini dinlemediği için, zulmettiği, hırsızlık ettiği, adam öldürdüğü, zina ettiği için, kötülük yaptığı için... hak ettiği için giriyor!

Cennete insanlar niye giriyor?

Bu dünyada mazlum, zayıf, âciz, düşkün, onun âcizliğini görmüş; cabbarlar, zalimler bastırmışlar malını almışlar, bastırmışlar hakkını yemişler, bastırmışlar zulmetmişler... Bu dünyada bir şey yapamamış ama Allah âhirette onların sabırlarından, mağduriyetlerinden dolayı onlara cenneti veriyor, zalimlere de cehennemi veriyor.

Onun için Allahu Teâlâ hazretleri eğer bu dünyada insanı bazı haksızlıklara, zulümlere uğratırsa çok [önemli] bir şey değil, bu dünya hayatı nihayet 50-60 senelik bir hayattır; âhirette rahat edecek! Sabretsin, Allah'tan bu azabı kaldırmasını, sıkıntıyı defetmesini istesin, sabretsin... Zalimlerin âhiretteki cezası ise ebedî olacak.

Allah bizi kimseye zulmettirmesin, kim-
senin de bize baskı yapmasına, zulmetmesine
fırsat ve mühlet vermesin. Bizi dünyada, âhi-
rette huzur, saadet, hürriyet içinde yaşayan,
kendisine güzel kulluk eden bahtiyar müslü-
manlardan eylesin. Muhtelif ülkelerdeki müs-
lüman kardeşlerimizi de zulümden kurtarsın.
Namaz kılamıyorlar ibadet yapamıyorlar,
mallarına sahip olamıyorlar, namuslarını ko-
rumaları çok zor oluyor. Dinlerine sadık ol-
dukları zaman çeşitli işkencelere uğratılıyor-
lar; adları değiştiriliyor, çocukları ellerinden
alınıyor, hristiyan terbiyesi ile dinsiz görüş-
lerle yetiştiriliyor. Allah onları da kurtarsın,
Allah bizlere de akıl fikir versin!

Ben bizim ülkemizde oturup da oralar-
dan göçmüş bulunan zenginlere çok vebal

düştüğü kanaatindeyim. Bursa’da büyük fabrikalar var, soruyorum:

“Bunun sahibi kim, nereden gelmiş?..”

“Yugoslavya’dan gelmiş.”

“Nereden gelmiş?..”

“Bulgaristan göçmeni... Yunanistan’dan gelmiş...”

Bre insafsız! Sen oradan geldin, burada fabrika sahibi oldun, rahata erdin. Oradaki dindaşlarını kardeşlerini nasıl unutursun? Onlara yardım etmek senin vazifen değil mi? Öncelikle senin koşturman gerekmez mi, diye doğrusu onlara intizar ediyorum.

e. Dernekler kurmalıyız

Allahu Teâlâ hazretleri bizim memleketimizde oturup da o göç ettiği eski İslâm diyarı olan yerlerdeki kardeşlerine ilgisini kesenlere intibah nasip eylesin, uyandırsın. Yazıktır günahdır, ayıptır, haksızlıktır, zulümdür! O kendisi buraya göçtü, Allah burada imkânlar verdi; o imkânlarla oradaki kardeşlerinin yaralarına merhem olmaya çalışacak. Çok önemli, hepimizin çalışması gerekiyor.

Ben âcizâne derim ki; Adapazarı'nda da çok göçmen kardeşlerimiz vardır, Bursa'da da çoktur, Eskişehir'de de vardır... Bizler buralarda dernekler kurmalıyız, mesela Yugoslavla ilgili dernek kurmalıyız, Bulgaristan'la ilgili, Arnavutluk'la, Yunanistan'la ilgili dernek kurmalıyız. Oradaki müslüman kardeşlerimize nasıl yardım edebileceğimizi düşünmeliyiz. Ramazanlar'da hoca mı göndereceğiz, parasını biz karşılayıp buradan göndermeliyiz. Bazı başka ihtiyaçları mı var, biz sağlamalıyız. Oradaki evlatlarını biz buraya çağırıp okutabilir miyiz, biz okutmalıyız. Hâsılı ilgilenmeliyiz. Kesenin ağzını açmalıyız. Yazıktır, ayıptır, günahtır! O kardeşlerimizi yardımsız bırakmamalıyız. Bu da hatırunızda olsun, bunun için de ne yapmanız gerekiyorsa elinizden geldiği kadar çalışın!

Muhterem kardeşlerim!

تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ، مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ
رَمَضَانَ

*Teharrave'l-leylete'l-kadri fi'l-vitri, mine'l-aşri'l-evâhiri min ramazân.*⁸

Bu hadîs-i şerîf Ramazan ile ilgili, Peygamber Efendimiz müslümanlara bir ipucu veriyor, diyor ki;

“Kadir gecesini Ramazan’ın son on gününün tek gecelerinde arayın!” Kâdir gecesini bin aydan daha hayırlı, sevapların çok olduğu, insanların affolduğu kıymetli bir gece ama Allahu Teâlâ hazretleri biraz saklamış. Peygamber Efendimiz de ona ipucu veriyor: “Ramazan’ın son on gününde tek gecelerde arayın!”

Tek gecelerde arayalım ama bu devirde işleri öyle karıştırdılar ki Ramazan’ın nasıl başladığı belli değil! Suudi Arabistan’da bir gün önce başlıyor, bizde bir gün sonra başlıyor; bize göre tek günler ona göre çift gün, ona göre çift günler bize göre tek gün!.. Ülkeler farklı farklı başlıyorlar, bu iş pek garantili olmuyor!

Başka garantileri de var: Peygamber Efendimiz Ramazan’ın son on gününde itikâf

⁸ Buhârî, “İ’tikâf”, 3, r. 2019, 2020; Müslim, “Sıyâm”, r. 219.

edermiş. Ailesinden ayrılır, evinden camiye gelir, camide yatar kalkar, gece gündüz vak-tini Allahu Teâlâ hazretlerinin ibadetine tah-sis edip, zikirle fikirle geçirirmiş. O zaman birisinde rastlıyor, isterse Suudlu'nun başla-dığı gibi olsun isterse başka ülkenin başladığı gibi olsun, bir gecede ibadetle olmuş olduğu için Kadir gecesine rastlamış oluyor.

İtikâf sünnetini de inşaallah önümüzde Ramazan geldiği zaman hatırlınızda tutun, siz de ihyâ etmeye çalışın!

Bir beldede hiç kimse itikâf etmezse hepsi mesul olur. Bir-iki tanesi ederse hiç olmazsa onların hürmetine ötekilerin üzerin-den vebal kalkar. Bu camide de itikâf eden insanlar olmalı öteki köylerde de, Sapanca'da da Adapazarın'da da olmalı.

تَدَاوُوا عِبَادَ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سُبْحَانَهُ، لَمْ يَضَعْ
دَاءً، إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً، غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ: الْهَرَمُ

*Tedâvev ibâdallâhi, fe innallâhe Teâlâ subhânehû, lem yeda' dâen illâ vadaa lehû devâen gayra dâin vâhidin: el-Herami.*⁹

Ahmed b. Hanbel *rahmetullahi aleyh* rivayet etmiş. Efendimiz buyuruyor ki;

“Ey Allah’ın kulları tedavi olun çünkü Allah Teâlâ hazretleri yeryüzüne hangi hastalığı koymuşsa, yaratmışsa mutlaka ona bir deva yaratmıştır. Tedavisini arayın, çaresini, ilacını bulun; tedavi olun!” *Gayra dâin vâhidin: el-Herami.* “Sadece ihtiyarlık hastalığının çaresi yoktur!”

Yaşlandı mı, beli büküldü mü artık vücut yıpranmış, hücreleri eskimiş; tekrar belinin kamburunu doğrultmak, tekrar genç, delikanlı hâline getirmek... Geçmiş ola! Gitti! Hayatın, çizgisi içinde vardığın noktadan geri gitmesi mümkün değil.

Ancak ne diyebiliriz?

Gençler gençliğinin kıymetini bilsin! İhtiyarladı mı ihtiyarlık tekrar gençliğe dönüşü olmayan bir devre oluyor. Gençlikte ibadeti-

⁹ İbn Mâce, “Tıbb”, 1, 3436; Ahmed b. Hanbel, IV, 278, r. 18455.

ni, gençlikte ilim tahsilini yapsın. İhtiyarlıkta adama bir sûreyi öğretemiyorsun, “Aklım almıyor.” diyor, istersen kafasını kessen öğrenemiyor! Hepsi gençlikte oluyor. O bakımdan insan gençliğin kıymetini bilmeli.

Bir de tedavi için tedavi için ilaç aramanın burada İslâmî bir yönü olduğunu anlıyoruz, Peygamber Efendimiz tavsiye etmiş oluyor. Tedavi çarelerini arayacağız.

Bir müjde de var: Demek ki her hastalığın çaresi varmış! Cüzam dâhil, daha başka hastalıklar, en amansız hastalık ne ise demek ki hepsinin çaresi varmış! Çare arayacağız.

“Dua acaba bir çare olabilir mi?”

Olur vallahi billahi, oluyor, olduğunu görüyoruz! Çünkü Peygamber Efendimiz; “Dua kaderi takdiri değiştirir.” diye buyurmuş. Dua hürmetine hastalığı kaldırıyor, Kâdir. Dua edin!

“Sadaka ile zekât vererek hastalık tedavi olur mu?”

Olur! Peygamber Efendimiz buyuruyor:

Dâvâ merdâküm bi’s-sadakati. “Sadaka verip hastalığınızı tedavi edin!” Sen gidersin

üç-beş fakirin gönlünü hoş edersin, para verirsin; öbür tarafta Allah hastalığına şifa verir! Nereden geldiğini, nasıl geçtiğini anlayamazsın. O bakımdan dua edelim, tedavi olalım. Okuyalım tedavi olalım.

“Hocam üfürükçülük, okumak filan olur mu? İslâm’da var mı?”

İslâm’da var kardeşlerim! Hadislerde var; Peygamber Efendimiz’in zamanında yılan sokmuş olan bir insan; -galiba sahabeden İbn Mes’ûd *radıyallahu anh’dı*- şişmeye başlamış, ölmek üzere; Fâtîha okumuş, zehirlenmesi duruyor ve ayağa kalkıyor. Duanın, Kur’ân-ı Kerîm’in âyetlerin şifa tesiri vardır.

Ondan sonra sadakanın tesiri olduğunu biliyoruz. Bir de Efendimiz bizzat bazı maddî eczaları da tedavi malzemesi olarak tavsiye etmiştir. Mesela Peygamber Efendimiz *el-habbetüs-sevdâ*, kara tohum denilen çörekotunun çok şifalı olduğunu bildiriyor. Sonra mesela sığır etinin, sütünün, yağının şifa olduğunu bildiriyor. Demek ki şifalı şeylerin neler olduğuna dair ipuçları var. Bazı maddeler de şifa malzemesi olabiliyor.

O halde ilaçları arayacağız. Dağlardaki şifalı otlar... Otların hakikaten çok kıymetlileri var. Otu yiyorsun veya kaynatıp içiyorsun, doktorların geçiremediği ameliyatlara tekrar tekrar nükseden rahatsızlık geçebiliyor.

Bir doktor cilt kanseri olan bir kardeşe kendisi anlattı:

Birisi dağlardan toplanan otlarla bir merhem yapmış; “Bu merhemi sürmek için önce orası bir operatör tarafından satıhtan kazılacak.” demiş. Bizim bana bunu bana anlatan doktora getirmişler. O da cilt kanserini deriden kazımış. Ondan sonra o adam o merhemi getirmiş oraya sürmüş. İleri derece, artık geçmeyecek ve ölüme sebep olacak diye düşünülen kanser! Ora sürmüş [merhemi.]

f. Müslümanlar Bir Vücudun Organları Gibidir

“Sonra adamın eli bir şişti bir şişti, ben korktum; doktorluğum, diplomam elden gider, cezaya uğrarım, hapse girerim diye korktum çünkü [kazıma işini] ben yaptım. Adam ölecek diye ödüm patladı! Fakat o şişliği geçti, indi. Kanser hastalığı da gitti bir daha da gelmedi! Adam ne zaman köyünden gelse

sepet sepet meyvelerle vs. ‘Allah senden razı olsun doktor bey...’ der, bana hediyeler getirir.” diyor.

Doktorun ağzından bizzat duydum. Demek ki kanser gibi amansız bir hastalık bile Allah nasip etti mi bir maddî ilaçla, bir otlav veya bir merhemle de tedavi olabiliyormuş. Tedavi olalım, çaresini arayalım, Allah’tan isteyelim. Allahu Teâlâ hazretleri hakiki şifayı bahşedendir. Ya dua hürmetine bahşeder ya Kur’an hürmetine bahşeder ya ilaçla bahşeder... bir çaresi ile olur. Allahu Teâlâ hazretleri bizi kendisine bağlı olanlardan, tevekkül edenlerden, kendisinden isteyenlerden, has halis mü’min olanlardan eylesin.

تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحُمِهِمْ وَتَوَادِّهِمْ وَتَعَاطِفِهِمْ،
كَمَثَلِ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ
جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَّى

Tera’l-mü’minîne fî terâhümihim ve tevâddihim ve teâtufihim, ke meseli’lcesedi,

*izeştekâ udvan tedâe lehû sâirü cesedihî
bi's-seheri ve'l-hummâ.*¹⁰

Buhârî'nin rahmetullahi aleyh rivayeti.
Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

“Müslümanları; birbirleriyle acımalarında, birbirlerini sevmeye, birbirlerine ikramda bulunmakta, hediyeleşmekte bir vücut gibi görürsün. Yekpâre bir vücut gibi kenetlenmiş birbirleriyle organik bağlı. Nasıl ki bir vücudun bir uzvuna bir hastalık, rahatsızlık gelirse cesedin öbür azaları da uykusuzlukta, ateşle ona uyup da her tarafı ateş basıyorsa müslümanlar birbirleriyle organik bağları olan vücut gibi birbirleriyle irtibatlı olan kimselerdir!”

Gerçekten de bu benzetme şahâne, şaheser, harika bir benzetmedir. Bunu gayet ileriye götürmemiz lazım. Bu benzetmenin ne mânaya geldiğini iyice düşünüp derinleştirmemiz lazım. Bu benzetmeden çok şeyler çıkar. Bir vücudun yapılışına bakın. Allah vücudun üstüne bir baş koymuş, bunu sapasağlam bir kemikten muhafaza içine aldığı beyi-

¹⁰ Buhârî, “Edeb”, 27, r. 6011; Müslim, “Birr”, r. 17.

nin yeri yapmış. Beyin hemen bir deri altında değil, deri altında olsa birisi pat diye patlattığı zaman insanın beynini çıkartır. Sağlam bir şeyden yapmış, kafatasının içine koymuş ki koyunun beynini bile çıkartacağım diye satır tak tak vuruyorsun vuruyorsun, nihayet ayırıyorsun da içinden beynini zar zor çıkartabiliyorsun. Kestiğin, pişirdiğin hayvanın kemiğine vura vura beynini zar zor çıkartabiliyorsun. Muhafazalı, gayet iyi muhafazalı bir yere koymuş. Vücudun bütün idarî merkezlerini oraya getirmiş yerleştirmiş. Göz gibi bir şey yaratmış, kaşın altında, onu çukura çekmiş. Dışardan bir düz darbe geldiği zaman alna çarpar, insanın kaşı filan patlar ama gözü içerde sağlam kalır. Çünkü patlak gözlü olsak kurbağa gözü gibi daha başka türlü bir şey gibi gidecek o zaman ama içeriye çekmiş. Sonra göz kapakları ile korumuş. Sonra gözyaşı ile korumuş. Gözyaşına pınar yapmış, onu tutmuş mendile silsinler diye burna akıtmış. Ağız yapmış, nefes borusu, ciğer yapmış... Şahâne, bir şahâne bir sistem! Havanın oksijenini vücuda alıyor, vücuttaki kullanılmış karbondioksidi dışarıya veriyor. Nasıl veriyor? Akıllmaz, mükemmel bir sistem! Sindirim

sistemi mükemmel, karaciğer mükemmel ve her birisi kendi işini yapıyor. Karaciğer görme işi yapmaz, akciğer sindirim işini yapmaz, mide yürüme işini yapmaz, kulak görme işini yapmaz. Herbirisinin ayrı vazifesi var. Hepsi bir gayeye, vücudu korumaya geliştirmeye çalışıyor. Ne güzel bir benzetme! Biz müslümanlar da öyle olmalıyız. Kimimiz müslüman cemaatinin, müslüman topluluğunun gözü gibi olmalıyız! Kimimiz beyni gibi olabilirsek ne mutlu; kimimiz dili gibi olmalı, sözcüsü olmalı; kimisi eli gibi olmalı, vurmali; kimisi ayağı gibi olmalı, götürmeli; kimisi midesi gibi olmalı, sindirmeli... Hâsılı bu benzetmeye göre aramızda işbirliği yapmak gerektiği, muhabbet olması gerektiği anlaşılıyor. Mide karaciğere küsse, bağırsaklar akciğere küsse, beyin kaslara darılsa o vücut [düzgün çalışır] mı? Mahvolur. Dargınlık olmayacak, işten geri kalmak, vazifeyi ihmal etmek olmayacak. Her müslüman tıkr tıkr çalışacak, arasında gayet kuvvetli, organik, canlı, diri bir bağ olacak ve sıhhatli çalışacağız. Allah'a güzel kulluk edeceğiz. Allah'ın rızasını kazanacağız. İyi insan olarak yaşayacağız. Hayırlı işler yapacağız ve Rabbimiz'in huzuruna sevdiği, razı olduğu

kullar olarak varacağız inşaallah. Allahu Teâlâ hazretleri bizi dünya ve âhiretin hayırlarına erdiresin, dünya ve âhiretin şerlerinden korusun. Dinde, dünyada âhirette âfiyet, sadet, selamet, beşaret, eman nasip eylesin. Cehenneme düşmeden, kahrına, gazabına uğramadan ilk giren bahtiyar müslümanlarla beraber Peygamber Efendimiz'in izinden cennete girmeyi nasip eylesin. Bizi bir hadis dersi münasebetiyle topladığı gibi Peygamber Efendimiz'in hamd sancağı altında da toplansın. Havz-ı kevseri başında da birbirimizle buluştursun, o mübarek havz-ı kevserden doya doya nûş etmeyi nasip eylesin. Cennet nimetlerinin en âlâlarını bizlere ihsan eylesin. Firdevs-i Âlâ'yı görmeyi, Rabbimiz'in cemâline ermeyi nasip eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

3 Safer 1408 / 26.09.1987

Adapazarı/ Sakarya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

